

BUTLLETÍ
DE
NOSTRA PARLA
(SECCIÓ CATALANA)

N.º 11

Juliol - Agost - Setembre 1922

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Boters, 16, primer. — BARCELONA

LA LLIBERTAT DE LA PATRIA

Fins ara, tothom estava d'acord amb què la pàtria deu ésser independent, per manera que en dir llibertat de la pàtria s'entenia clarament que es parlava de la única llibertat que a una pàtria escau, de la seva independència. S'entenia que una pàtria sense independència era una pàtria sense llibertat, una pàtria sotmesa a altra o bé a altres pàtries.

Es discutia — com es segueix discutint — quins són els elements que caracteritzen els nuclis com a pàtries distintes i es discutia també — i també es segueix discutint encara — si tal o qual nucli fruïa dels elements característics de la pàtria. Però sempre s'havia convingut amb què una pàtria per ésser lliure necessitava viure d'una manera independent quant a estructura i actuació de l'organisme del seu govern.

Perxò es parlava com si fos igual d'autonomia i d'independència dels pobles i dels Estats. Però darrerament, la paraula autonomia, a Catalunya, usant una expressió vulgar, podríem dir que ha anat aigualint-se, ha anat apropant-se a una